

er altsaa for saa vidt godt. Vi have jo allerede 3 nye Pantserfibe, som vi have faaet færdige i de senere Aar, og naar den Skildring, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds gav, er rigtig, saa kunne vi trostigt se Tiden an et Aars Tid endnu med Hensyn til denne enkelte Post.

Tugen: Jeg kan ikke negte, at jeg er noget forundret over den ærede Ordførers Udtalelser. Det er mig slet ikke bekendt, at jeg har nævnt, at jeg var saa overordentlig tilfreds med den Tilstand, hvori Flaaden nu er. Jeg har blot sagt, at man ikke kunde henregne Præstien og de andre faste Batterier paa Kjøbenhavns Æhed til den bevægelige Flaade. Hvis dette skulde være Flaaden, saa mener jeg, at saa have vi slet ingen Flaade. Lad Forterne paa Kjøbenhavns Æhed gjøre deres Nytte; men de høre slet ikke til Flaaden, de fortære ogsaa nu under Hæren. *Suum cuique.*

Ordføreren: Jeg vil kun sige, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at, hvad der er bestemt til at ligge paa Kjøbenhavns Æhed, og hvad der ikke er bevægeligt kan ikke i samme Forstand som bevægelige Skibe faldes Dele af Flaaden; men der er det Fælles, at begge Deles Bygning kræver Tid og Penge og have den Opgave at være til Landets Forsvar. Derom tror jeg det ærede Medlem og jeg ere enige.

Ville: Jeg vil indrømme, det er særdeles formasteligt at vove at tage Ordet under en Finantslovs Behandling som denne, der er enestaaende i vore parlamentariske Annaler; den er et Vidnesbyrd mere om den Plan, den Omsigt, den Hensynsfuldhed og den Dygtighed, som Hveretallet i denne Forsamling besidder, og det giver forskjellige Vansler om de Egenstaber i samme Retning, som de Herrer vilde lægge for Dagen, hvis hele Statsstyrelsen skulde blive betroet dem. Men det forekommer mig, at der er faldet saadanne Udtalelser, at det ikke er rigtigt at lade dem gaa aldeles upaatalte hen. Jeg skal da først nævne nogle Ytringer, som faldt fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen), hvis Understøttelse af Marineministeriets Budget ved denne Leilighed ikkæbte sig høist besynderlige Former. Det ærede Medlem fandt, at, hvorvel det var usforpærligt af politiske Grunde at undlade at bevilge Midler, som man i Realiteten maatte erkjende for at være nødvendige, og naagtet det var i højeste Grad urigtigt at lade enten et personligt eller et politisk Hensyn her spille ind, saa var der dog begaaet en stor Feil fra Regeringens og især fra den ærede Marineministers Side derved, at han overhovedet havde overtaget Marinebestyrelsen, da Krigsministeren ifjor fandt sig foranlediget til at nedlægge den

ene af de ham betroede Portefeuiller. Jeg maa tilstaa, jeg blev høilig forbauset over denne Ytring. Hvad havde det ærede Medlem egentlig tænkt sig, at der skulde ske? Hvad vilde han have, der skulde gjøres den Gang, da Krigsministeren paa Grund af en Afstemning her i Thinget nedlagde Marineministerens Portefeuille? Vilde det ærede Medlem have, at Marineministeriet skulde ligge hen uden Forvaltning? Eller vilde han have, at hele Regeringen skulde gaa af, fordi der i dette specielle Fagspørgsmaal var indtraadt en Uoverensstemmelse? Det vilde i alt Fald ikke stemme med andre Udtalelser af det ærede Medlem. Mig forekommer det, at naar der sandtes en Søofficer, som i Lillid til, at det ved fortfat Arbejde, ved omhyggelig Behandling, ved Fremføring af Argumenter, skulde kunne lykkes ham at overvinde den Modstand, som hidtil havde gjort sig gjældende, og i alt Fald at føre det en Gang Sivne til et nogenlunde gunstigt Maal, og naar denne Søofficer da træder ind under Forhold, der visseelig i alle Henseender vare saare lidet indbydende, saa vilde den, som virkelig har Marinens Interesse for Die og søler varmt for den og de Interesser, som Marinen repræsenterer, snarere udtale Paaskjønnelse af en saadan Døfficer end Misbilligelse deraf. Og efter hvad jeg har kunnet skjønne gennem de Forhandlinger, der hidtil have fundet Sted, synes jeg heller ikke, at den ærede Marineminister ved sin Person har søiet nogensomhelst Barstikighed til dem, der allerede i Forveien bestode, men at det maa siges, at hans hele Optræden, langt fra at ægge til nogen Modstand, tværtimod har afvæbnet den. Det er jo imidlertid bestandig Lilliden, hvorom det dreier sig, og det er egentlig om Lilliden, jeg vil tillade mig et Par Ord. De skulle udtrykke min Beundring af den overordentlige Elasticitet, hvormed de Herrer's Lillid og Mistillid lader sig anvende i Dag saa og imorgen saa, Alt eftersom Lunet tilfiger dem. Den ene Dag er Mistilliden stærk nok til ikke at kunne bevilge noget som helst Tillæg til „Regeringens Embeds- og Bestillingsmænd“, men den næste Dag er Lilliden atter bleven stærk nok til desuagtet at bevilge et saadant Tillæg. Det er ikke muligt for den, der staar udenfor, at fatte, hvad det er for en Forandring, som gjør, at man til Embeds- og Bestillingsmænd i Dag bevilger, hvad man for et Par Dage siden erklærede, at man paa Grund af manglende Lillid ikke kunde bevilge; og netop det Samme er Tilfældet her med Marinens Budget. Man har i Aften ikke Lillid til Ministeriet, og derfor vil man ikke tillade Bygningen af et Pantserfibe, men man har paa den anden Side saa megen Lillid til Ministeren, at man vil bevilge ham Penge, om hvis Anvendelse man i Grunden slet Intet veed. Det synes os, at være Noget af det Stærkeste, der kan fordres i Retning af Lillid, at Penge saa at sige gives en Minister in blanco. Derimod synes der ikke at være nogen særdeles